

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 09.09.2024
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE : [REDACTED]
ASISTENT JUDICIAR: [REDACTED]
ASISTENT JUDICIAR : [REDACTED]
GREFIER : [REDACTED]

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamantii [REDACTED]
[REDACTED] în contradictoriu cu pârâtul
[REDACTED],
având ca obiect acțiune în constatare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la ordine, se prezintă reclamantii, prin apărător ales, [REDACTED] cu împuternicire avocațială la dosarul cauzei, fila 123 și pârâtul, prin apărător ales, [REDACTED], cu împuternicire avocațială depusă la dosarul cauzei - fila 192.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, prin care învederează instanței obiectul cauzei, părțile și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, după care,

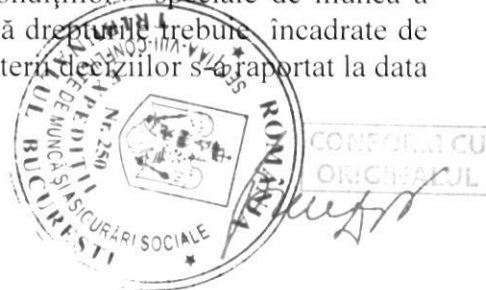
Instanța acordă cuvântul părților, prin apărători cu privire la incidența art. 2 din OUG 62/2024, și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept : dacă recunoașterea încadrării activității în condiții deosebite de muncă, conform art. 22 din Legea 104/2003 implică obligarea angajatorului la plata contribuțiilor de asigurări sociale corespunzătoare acestor condiții.

Apărătorul pârâtului depune înscrisuri la dosarul cauzei într-un exemplar, după care, la interpelarea instanței, apărătorul ales al reclamantilor confirmă primirea unui exemplar al acestora.

Apărătorul ales al reclamantilor apreciază că nu se impune suspendarea cauzei și sesizarea ÎCCJ, pentru că prezenta cauză nu prezintă o chestiune de drept care impune transmiterea problemei spre a fi soluționată. Mai mult, spețele care au avut același obiect au fost soluționate în mod unitar. În ceea ce privește capătul I de cerere prin care se solicită constatarea condițiilor deosebite de muncă, acesta reprezintă o acțiune în constatare și este imprescriptibilă și în mod evident dacă pentru perioada de referință se constată că reclamantii au lucrat în condiții deosebite de muncă urmează ca pentru perioada respectivă(începând cu 2009 sau după caz de la data angajării) să se dispună obligarea angajatorului la achitarea contribuțiilor, dacă se impune.

Apărătorul pârâtului arată că înțelege să lase la aprecierea instanței soluția pronunțată pe aspectul pus în discuție. Arată că sumele solicitate au fost achitate începând cu anul 2020, iar pentru perioada anterioară anilor 2020, nu au fost achitate fiind obligați de metodologia HG 261 pentru că nu au avut avize iar plățile au început a fi efectuate de angajator începând cu momentul la care aceste avize nu au fost necesare.

Apărătorul ales al reclamantilor arată că în speță, contradicția dintre părți constă în data de la care urmează a se constata încadrarea *opes legis* a condițiilor speciale de muncă a reclamantilor pentru următoarele motive: Reclamantii susțin că drepturile trebuie încadrate de la data intrării în vigoare a Lg. 104/2003 iar pârâtul la data emiterii deciziilor s-a raportat la data publicării în Monitorul Oficial -ICCJ 24/14.10.2019.

În încheiere, pentru considerentele expuse, apărătorul ales al reclamantilor, apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție existând deja o practică unitară, astfel cum se poate constata și din înscrisurile depuse la dosarul cauze, reprezentând soluții pronunțate în cauze similare. Mai mult, există Decizia ÎCCJ nr.24/2019 care a fost dată în interpretarea legii, prin care se arată că se face aplicarea legii încă de la intrarea normei în discuție respectiv se statuează momentul de la care se face interpretarea/ aplicarea unei norme dată de ÎCCJ iar aceasta urmează a se aplica în toate cauzele care ridică aceeași problemă.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată la data de 07.11.2023 pe rolul Tribunalului București-Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale sub nr. 33136/3/2023, reclamantii [REDACTED]

[REDACTED] a chemat în judecată pe pârâtul [REDACTED] pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

a) -să se constate că activitatea desfășurată de reclamantii [REDACTED] începând cu 01.06.2009 și până la data schimbării condițiilor de muncă sau a încetării raportului de muncă, se încadrează în condiții deosebite de muncă, în temeiul art. 22 din Legea nr. 104/2003 privind manipularea cadavrelor umane și prelevarea organelor și țesuturilor de la cadavre în vederea transplantului (««. art. 18 în forma inițială a actului normativ);

-să se constate că [REDACTED] începând cu data angajării, respectiv 13.09-2010, și până la data schimbării condițiilor de muncă sau a încetării raportului de muncă, se încadrează în condiții deosebite de muncă, în temeiul art. 22 din Legea nr. 104/2003 privind manipularea cadavrelor umane și prelevarea organelor și țesuturilor de la cadavre în vederea transplantului (««. art. 18 în forma inițială a actului normativ);

b) să se dispună obligarea Pârâtului la:

- rectificarea carnetelor de muncă ori la eliberarea unor adeverințe care să conțină mențiuni corespunzătoare grupei de muncă, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (2) lit. h) din Codul Muncii;

-plata diferențelor dintre cotele CAS plătite și cele aferente pentru activitatea desfășurată de Reclamante în condiții deosebite de muncă în perioadele menționate, depunerea declarațiilor nominale rectificative aferente, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (2) lit. f) din Codul Muncii;efectuarea mențiunilor corespunzătoare în evidențele privind activitatea salariaților -REVISAL, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (2) lit. g) din Codul Muncii;

-obligarea Pârâtului la plata cheltuielilor de judecată;

Prin Întâmpinarea formulată de pârât la data de 17.04.2024 se arată că reclamantii sunt angajați ai pârâtei, iar pentru perioada ianuarie 2020 și până în prezent, [REDACTED] a încadrat corect și a plătit contribuția la Casa de Pensii pentru condiții deosebite. În data de 27.01.2020, pârâtul a emis Decizia nr 301/27.01.2020 în care este prevăzut faptul că "începând cu 01.01.2020", Serviciul Anatomic Patologica se încadrează ca loc de munca în condiții deosebite. În Anexa nr 1 la Decizia 301/27.01.2020, au semnat de luare la cunoștința angajații Laboratorului de Anatomie Patologica.

Tot cu aceasta data 01.01.2020, Spitalul a achitat contribuția CAS pentru condiții deosebite de munca pentru întreaga unitate, respectiv pentru toți angajații spitalului care lucrează în condiții deosebite.

Referitor la solicitarea reclamantilor de a rectifica Carnetele de Munca, se susține faptul că în confirmare cu prevederile legale acestea au fost abrogate începând cu 01.01.2011.

Referitor la solicitarea privind plata diferențelor dintre cotele CAS plătite și cele aferente pentru activitatea desfășurată de reclamantii în condiții deosebite de munca în perioadele menționate, depunerea declarațiilor nominale rectificative aferente, în temeiul art. 40 alin 2 lit. f din Codul Muncii, se arată că [REDACTED] și-a îndeplinit aceasta obligație, achitând contribuția aferenta precum și prin faptul că au fost depuse declarațiile nominale, respectiv formularul 112 în condițiile legii.

Potrivit art. 1 din OUG 62/2024, prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecării nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În speță, instanța reține că sunt incidente dispozițiile legale mai sus enunțate, chestiunea litigioasă purtând inclusiv asupra aspectului referitor la obligația angajatorului – instituție

publică – de a plăti contribuțiile de asigurări sociale pentru salariații care desfășoară activitatea în condiții deosebite de muncă.

Totodată, chestiunea de drept ce trebuie tranșată în cauză, și anume, dacă recunoașterea încadrării activității în condiții deosebite de muncă, conform art. 22 din Legea 104/2003 implică obligarea angajatorului la plata contribuțiilor de asigurări sociale corespunzătoare acestor condiții, nu a făcut obiectul unei dezlegări de către instanța supremă, după cum nu formează nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În acest sens, prin decizia nr. 24/2019, data asupra recursului în interesul legii, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 104/2003, instanța supremă a decis că *locurile de muncă ale personalului care desfășoară activitatea în serviciile de anatomie patologică și prosecturi ale spitalelor, precum și personalul disciplinelor universitare de anatomie, de histologie, de anatomie patologică și al catedrei de biologie celulară sunt încadrate ex lege în categoria locurilor de muncă în condiții deosebite, fără a fi necesară parcurgerea metodologiei prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 261/2001 privind criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare, și, respectiv, de Hotărârea Guvernului nr. 246/2007 privind metodologia de reînnoire a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite.*

Prin urmare, prin decizia menționată, nu a fost dezlegat aspectul referitor la plata de către angajator a contribuțiilor de asigurări sociale pentru condițiile deosebite de muncă în cazul personalului care își desfășoară activitatea în locurile de muncă respective.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, și anume dacă recunoașterea încadrării activității în condiții deosebite de muncă, conform art. 22 din Legea 104/2003 implică obligarea angajatorului la plata contribuțiilor de asigurări sociale corespunzătoare acestor condiții.

Opinia completului de judecată este în sensul obligării angajatorului la plata acestor contribuții, corespunzător perioadei pentru care se recunoaște încadrarea activității salariaților în condiții deosebite de muncă, deoarece nu există nicio dispoziție legală derogatorie, care să excludă o atare obligație, după cum nici din considerentele deciziei nr. 24/2019 nu transpare concluzia conform căreia calificarea ex lege a condițiilor de muncă ca fiind deosebite ar atrage inexistența obligației de plată în sarcina angajatorului.

Tribunalul va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În baza art. 2 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept : dacă recunoașterea încadrării activității în condiții deosebite de muncă, conform art. 22 din Legea 104/2003 implică obligarea angajatorului la plata contribuțiilor de asigurări sociale corespunzătoare acestor condiții.

Suspendă judecata cauzei privind pe reclamantii

[REDACTED], până la
soluționarea de către Inalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 09.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

Asistent judiciar

Asistent judiciar

Grefier

[REDACTED]

